

خیزش نوین جنبش مدنی

به اعتصاب غذای سراسری پیوندیم

جمعه ۱۶ تیر ۱۳۸۵ - Friday 7 July 2006

• لیبرال دمکرات / سینا باربد

جنبش مدنی ایران پس از افت چندین ساله ای که به دنبال شکست جنبش اصلاحات تجربه کرد نشانه هایی از تحرک و حیات بروز می دهد و این بار پرچمداران آن نه اصلاح طلبان حکومتی که کارگران و زنان و دمکراتها و طالبان حقوق بشر هستند. بدنبال اعتراضات رانندگان اتوبوس رانی و تظاهرات زنان که هر دو بشدت و با کمال خشونت از سوی حاکمان سرکوب شدند امروز شاهد دامن گرفتن موج فعالیت جدیدی از سوی دمکراتها هستیم که با خروج اکبر گنجی از ایران و اعلام اعتصاب غذای سراسری برای اعتراض به زندانی شدن فعالین سیاسی روز بروز وسعت بیشتری پیدا می کند.

خیزش نوین جنبش مدنی بر زمینه سیاست چند سویه دولت احمدی نژاد و حامیان قدرتمندش در راس هیئت حاکمه بروز یافته است. دست اندازی به سرمایه های اقتصادی و منابع درآمد دولتی از طریق بستن قراردادهای کلان با سپاه پاسداران و خصوصی سازی فرمایشی و مافیایی سویه نخست این سیاست و سرکوب بی مهابای اعتراضات مدنی و ایجاد جو ترور و اختناق بیش از پیش در محیط های مطبوعاتی، دانشجویی و روشنفکری سویه دوم آن هستند. محسنی اژه ای، وزیر اطلاعات در مصاحبه اخیرش بروشنی سیاست حکومت در قبال اعتراضات مدنی را بیان کرد و جایی برای ابهام باقی نگذاشت. بر اساس این سیاست کوچکترین حرکت مستقلی زیر عنوان دشمنی با نظام و براندازی نرم مورد هجوم دستگاه سرکوب قرار خواهد گرفت و فعالان آن دستگیر و زندانی خواهند شد. در واقع آنچه که تا به امروز بدست "دولت پنهان" و "سازمان اطلاعات موازی" انجام می گرفت از این به بعد بصورت رسمی و علنی و از کانال دولتی انجام خواهد شد. به این ترتیب هم حکومت تغییر لباس داده و هم جنبش مدنی متولیان دوم خردادیش را به تمامی رها کرده است.

سه زندانی سیاسی، منصور اصلو، رامین جهاننگلو و علی اکبر موسوی خوثینی ها هر کدام نمادی از بخشهای مختلف جنبش مدنی هستند. اعتراض به اسارت این زندانیان نه تنها به لحاظ انسانی وظیفه تمامی نیروهای دمکرات و طرفدار حقوق بشر است بلکه به لحاظ سیاسی نیز به نزدیکی گرایشهای مختلف سیاسی و فکری کمک می کند و به ایجاد زمینه برای جنبشی فراگیر یاری می رساند. نیروهای غیر مذهبی همیشه به تبعیضی که در دفاع از فعالین سیاسی از سوی فعالان مذهبی اعمال می شده اعتراض داشته اند. امروز رامین جهاننگلو نماد روشنفکری غیر مذهبی ماست. دفاع همزمان ما از جهاننگلو و موسوی در کنار گنجی گامی عملی در برداشتن مرزهای خودی و غیر خودی و رفع این تبعیض است.

در حاشیه حمایت گسترده ای که از اعتصاب غذای سراسری از داخل و خارج کشور انجام می گیرد گروهی نیز گنجی را به خاطر حمایت مشخص از این سه زندانی و مطرح نکردن نام دیگر زندانیان سیاسی سرزنش کرده اند. از این جمله احمد باطبی فعال جنبش دانشجویی و زندانی سیاسی سابق است که طی **نامه مفصلی** گنجی را به خاطر محدود کردن اعتراض به اسارت این سه زندانی مورد انتقاد قرار داده و در ادامه نامش لیستی از زندانیان سیاسی ارائه کرده است. نکته مهمی که مورد اشاره باطبی قرار گرفته این است که بسیاری از زندانیان سیاسی نام و نشانی ندارند و از حمایت جنبش

مدنی محرومند و وظیفه افراد مشهوری مثل گنجی است که در راه احقاق حقوق آنان تلاش کنند. در اینکه احقاق حقوق پایمال شده زندانیان گمنام سیاسی بجای خود بسیار بااهمیت است هیچ شک و تردیدی نیست اما این نکته چیزی از حقانیت مبارزه برای آزادی زندانیان مشهوری که اسارتشان جنبه نمادین دارد کم نمی کند. زمانی که دمکراتهای جهان شعار می دادند که "ماندلا را آزاد کنید" مسلما منظورشان این نبود که در آفریقای جنوبی زندانی سیاسی دیگری بجز ماندلا وجود ندارد ، بلکه ماندلا را نماد جنبش آزادیخواهی و اسارتش را نماد سرکوبگری رژیم آپارتاید می دیدند.

گذشته از اختلافات نظری و سیاسی که بخش های مختلف جنبش را از هم جدا می کنند یکی از مشکلاتی که در مسیر همکاری نیروهای مختلف اجتماعی و سیاسی وجود دارد بی اعتمادی تاریخی است. شکست های پی در پی جنبش مدنی در سه دهه گذشته و ناکامی آن در ایجاد سرمایه لازم اجتماعی برای پیشبرد آرمانهایش یکی از عوامل بی اعتمادی گسترده ای است که امروز گریبانگیر بخش های مختلف جنبش شده و این بی اعتمادی خود در یک چرخه معیوب زمینه شکست ها و ناکامی های بعدی را فراهم می کند. بی اعتمادی موجب سرخوردگی و ناامیدی نیروهای فعال و فداکاری می شود که پس از سالها رنج و عذابی که نه تنها برای پیشبرد آرمان، که برای اثبات صداقتشان متحمل شده اند امروز خود را چنان که باید و شاید مورد حمایت بدنه جنبش نمی بینند. در این زمینه نگاهی به [نامه اخیر حشمت الله طبرزدی](#) بسیار درس آموز است.

وظیفه ماست که نه تنها از زندانیان سیاسی، که از کلیه فعالین دمکرات و آزادیخواه عرصه مدنی و سیاسی دفاع کنیم و به آنها در پیشبرد امر دمکراسی یاری رسانیم. همچنانکه جنبش مدنی بی سر و بی رهبرما به نمادهایی مانند گنجی نیازمند است امثال گنجی نیز نیازمند به حمایت و همراهی تک تک ما هستند . گنجی و سایر فعالین سیاسی و اجتماعی که در راه آرمانهای جنبش جان و مال و آزادیشان را هزینه کرده اند باید حاصل رنجها و فداکاریهای چندین ساله شان را در حمایت و همراهی مابینند و از آن انرژی و انگیزه مضاعف کسب کنند. اعتصاب غذای سراسری می تواند به سرآغازی برای همبستگی عملی نیروهای مستقل و دمکرات بدل شود و زمینه ساز پیوند جنبش خارج کشور با فعالان داخل باشد. به اعتصاب غذای سراسری بپیوندیم.